

Zadeva C-935/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

23. december 2019

Predložitevno sodišče:

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Poljska)

Datum predložitvene odločbe:

3. oktober 2019

Tožeča stranka:

Grupa Warzywna Sp. z o.o.

Tožena stranka:

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba zoper naložitev dodatne obveznosti v zvezi z davkom na dodano vrednost na podlagi člena 112b(2) zakona o DDV.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, vložen na podlagi člena 267 PDEU, o skladnosti dodatne obveznosti, ki je bila v zvezi z davkom na dodano vrednost naložena na podlagi člena 112b(2) zakona o DDV, s pravom Unije.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je dodatna davčna obveznost, kakršna je ta, določena v členu 112b(2) zakona o DDV, v skladu z določbami Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, kakor je bila spremenjena; v nadaljevanju: Direktiva 2006/112) (zlasti njenimi členi 2, 250 in 273), členom 4(3) PEU, členom 325 PDEU in načelom sorazmernosti?

Navajane določbe prava Unije

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, kakor je bila spremenjena), člen 273.

PEU – člen 4(3)

PDEU – člen 325

Navajane določbe nacionalnega prava

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (zakon z dne 11. marca 2004 o davku na blago in storitve) (prečiščeno besedilo, Dz.U. iz leta 2017, pozicija 1221, v nadaljevanju: zakon o DDV)

Člen 43(1), točka 10: „Davka so oproščene: [...] dobave stavb, objektov, ali njihovih delov, razen če:

- a) se dobava izvede v okviru prve uporabe ali pred njo,
- b) sta med prvo uporabo in dobavo objekta, gradnje ali njunih delov minili manj kot 2 leti“.

Člen 43(10): „Davčni zavezanec se lahko odpove oprostitvi davka iz odstavka 1, točka 10, in se odloči za obdavčitev dobave objekta, gradnje ali njunih delov, če sta dobavitelj in pridobitelj objekta, gradnje ali njunih delov:

- 1) identificirana kot dejavna zavezanca za DDV;
- 2) pred datumom dobave teh objektov vodi davčnega urada, ki je pristojen za pridobitelja objektov, predložita soglasno izjavo, da sta se odločila za obdavčitev dobave objekta, gradnje ali njunih delov“.

Člen 112b(1): „Če se ugotovi, da

- 1) je davčni zavezanec v predloženem davčnem obračunu izkazal:
  - a) znesek davčnega dolga, ki je nižji od dolgovanega zneska,
  - b) znesek razlike davka za vračilo ali znesek vstopnega davka za vračilo, ki sta višja od dolgovanega zneska,
  - c) znesek razlike davka, za katerega se zniža znesek davka, dolgovan v naslednjih obračunskih obdobjih, ki je višji od dolgovanega zneska,
  - d) znesek razlike davka za vračilo, znesek vstopnega davka za vračilo ali znesek razlike davka, za katero se zniža znesek davka, dolgovan v naslednjih obračunskih

obdobjih, namesto da bi navedel znesek davčnega dolga, ki ga je treba plačati davčnemu uradu,

2) da davčni zavezanec ni predložil davčnega obračuna in ni plačal zneska davčnega dolga

- vodja davčnega urada ali vodja carinsko-davčnega urada ugotovi pravilno velikost teh zneskov in določi dodatno davčno obveznost v višini 30 % zneska, za katerega je bil znižan davčni dolg, ali zneska, za katerega so bili povečani zneski razlike davka za vračilo, vstopnega davka za vračilo ali razlike davka, za katero se zniža davek, dolgowan v naslednjih obračunskih obdobjih.“

Člen 112b(2): „Če po davčnem inšpekcijskem nadzoru, carinsko-finančnem inšpekcijskem nadzoru ali med carinsko-finančnim inšpekcijskim nadzorom:

1) v primeru iz odstavka 1, točka 1, davčni zavezanec predloži popravek obračuna, v katerem upošteva ugotovljene nepravilnosti, in plača znesek davčnega dolga ali vrne znesek neupravičeno prejetega vračila,

2) v primeru iz odstavka 1, točka 2, davčni zavezanec predloži davčni obračun in plača znesek davčnega dolga

- višina dodane davčne obveznosti znaša 20% zneska, za katerega je bil znižan davčni dolg, ali zneska, za katerega so bili povečani zneski razlike davka za vračilo, vstopnega davka za vračilo ali razlike davka, za katero se zniža davek, dolgowan v naslednjih obračunskih obdobjih.“

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (zakon z dne 29. avgusta 1997 – davčna ureditev) (prečiščeno besedilo, Dz. U. iz leta 2019, pozicija 900, kakor je bil spremenjen)

Člen 81(1): „Če ni določeno drugače, lahko davčni zavezanci, plačniki in prejemniki popravijo prej predloženi obračun.“

Člen 81b(1): „Pravica do popravka obračuna:

1) se ne more izvrševati med davčnim postopkom ali davčnim inšpekcijskim nadzorom, in sicer v obsegu, na katerega se nanaša ta postopek ali nadzor;

2) se lahko uveljavlja tudi po koncu:

a) davčnega inšpekcijskega nadzora,

b) davčnega postopka, in sicer v delu, ki ni zajet z odločbo o odmeri davčnega dolga“.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Z izpodbijano odločbo je Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu (direktor oddelka davčne uprave v Wrocławu (v nadaljevanju: davčni organ druge stopnje)) odločbo Naczelnik Urzędu Skarbowego w Trzebnicy (vodja davčnega urada v Trzebnicy (v nadaljevanju: davčni organ prve stopnje)) potrdil v delu, v katerem je bila družbi Grupa Warzywna Sp. z o.o. (v nadaljevanju: tožeča stranka ali davčni zavezanec) naložena dodatna obveznost v zvezi z davkom na dodano vrednost za december 2017 v višini 520.316 PLN. V delu, ki se je nanašal na opredelitev presežka vstopnega davka nad izstopnim, je odločbo organa prve stopnje razveljavil in postopek ustavil.
- 2 Davčna organa sta ugotovila, da je davčni zavezanec z notarsko listino z dne 29. decembra 2017 pridobil zazidano stavbno zemljišče, ki je bilo v uporabi več kot dve leti. V notarski listini je bila izjava, da so bile cene stavb določene v bruto zneskih, ki vključujejo DDV. Ta nakup je bil poleg tega potrjen z računom, ki ga je izdal prodajalec in na katerem sta bila med drugim izkazana obdavčljiva prodaja v neto vrednosti 14.209.003,60 PLN in dolgovani davek v višini 3.268.070,83 PLN.
- 3 Davčni zavezanec je v obračunu ta znesek upošteval kot vstopni davek, ki je odbiten. Zaradi tega je izkazal presežek vstopnega davka nad izstopnim, ki naj se mu vrne na bančni račun.
- 4 Zaradi začetka davčnega inšpekcijskega nadzora do vračila DDV ni prišlo.
- 5 Davčni organ prve stopnje je v zapisniku o inšpekcijskem nadzoru ob sklicevanju na člen 43(1), točka 10, zakona o DDV ugotovil, da bi morala biti transakcija dobave nepremičnine v celoti oproščena davka. Obenem je presodil, da stranki transakcije nista predložili izjave o tem, da se odpovedujeta oprostivni, ki je zahtevana s členom 43(10) zakona o DDV. V zvezi s tem je ugotovil, da davčni zavezanec ni upravičen do odbitka vstopnega davka iz naslova dobave nepremičnine, ki je oproščena davka.
- 6 Davčni zavezanec je uporabil možnost iz člena 81 Ordynacja podatkowa in predložil popravek obračuna, v katerem je v celoti upošteval ugotovitve nadzora, tako da je bil v obračunu izkazan občutno nižji znesek presežka vstopnega davka nad izstopnim.
- 7 Davčni organ prve stopnje je kljub predložitvi popravka izdal odločbo, s katero je pri davčnem zavezancu ugotovil znesek presežka vstopnega davka nad izstopnim v višini, ki je izhajala iz popravljenega obračuna, in določil znesek dodatne obveznosti.
- 8 Davčni organ druge stopnje je na podlagi vložene pritožbe odločbo davčnega organa prve stopnje razveljavil v delu, v katerem je bil opredeljen znesek presežka vstopnega davka nad izstopnim. Presodil je, da je v tem obsegu predloženi popravek veljaven in da zato ni podlage za izdajo odmerne odločbe. Vendar je

odločbo potrdil v delu, v katerem se je ta nanašala na določitev dodatne davčne obveznosti, pri čemer se je skliceval na člen 112b(2) zakona o DDV.

- 9 Tožeča stranka s tožbo, ki jo je vložila pri Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (upravno sodišče vojvodstva v Wrocławu), predlaga, naj se izpodbijana odločba razveljavi, in očita – med drugim – kršitev načel sorazmernosti in nevtralnosti DDV, v zvezi s čimer opozarja, da v obravnavani zadevi državna blagajna ni bila premoženjsko oškodovana, saj ni prišlo do nakazila izkazanega zneska davka za vračilo.
- 10 Davčni organ druge stopnje je v odgovoru na tožbo predlagal, naj se ta zavrne, in vztrajal pri stališču iz izpodbijane odločbe.
- 11 Sodišče prve stopnje se je odločilo, da bo Sodišču Evropske unije predložilo vprašanja za predhodno odločanje iz izreka tega sklepa, in prekinilo odločanje v postopku.

Kratka predstavitev obrazložitve predložitvene odločbe

- 12 Za rešitev obravnavanega spora je treba presoditi, ali je to, da se v položaju, v katerem zaradi napačnega razumevanja vsebine določb pravzaprav ni prišlo do zmanjšanja davčnega dolga, vseeno uporabi sankcija v obliki dodatne davčne obveznosti, v skladu z načelom sorazmernosti in ali naložitev takih dodatnih obveznosti dejansko pripomore k preprečevanju davčnih goljufij ali pa pomeni le dodaten fiskalni ukrep.
- 13 Predložitveno sodišče meni, da iz dosedanje sodne prakse Sodišča v zvezi z razlago načela sorazmernosti izhaja, da je naložitev dodatnih obveznosti upravičena le zaradi preprečevanja dejanskih davčnih goljufij.
- 14 Predložitveno sodišče opozarja na sodbo z dne 25. aprila 2017, Farkas (C-564/15 EU:C:2017:302), v skladu s katero države članice, če ni harmonizacije zakonodaje Unije na področju sankcij, ki veljajo pri nespoštovanju pogojev, določenih s sistemom, uvedenim s to zakonodajo, ostanejo pristojne za izbiro sankcij, ki se jim zdijo ustrezne. Vendar morajo to pristojnost izvajati v skladu s pravom Unije in z njegovimi splošnimi načeli ter torej v skladu z načelom sorazmernosti. Tako te sankcije ne smejo presežati tega, kar je nujno za uresničitev ciljev zagotavljanja pravilnega pobiranja davka in preprečevanja utaj. Pri presoji, ali je neka sankcija v skladu z načelom sorazmernosti, je treba med drugim upoštevati naravo in težo kršitve, za katero je sankcija predpisana, ter metode izračuna zneska globe. Čeprav je presoja, ali znesek sankcije ne presega tega, kar je nujno za uresničitev [navedenih] ciljev [...], v pristojnosti predložitvenega sodišča [...], je treba navedenemu sodišču podati nekatere elemente postopka v glavni stvari, ki bi mu omogočili ugotoviti, ali je sankcija [...] v skladu z načelom sorazmernosti. V zvezi s tem je očitno, da taka sankcija davčne zavezance spodbuja k temu, da primere nezadostnega plačila davka čim prej uskladijo s predpisi in torej dosežejo cilj zagotavljanja pravilnega pobiranja tega davka.

- 15 Države članice načeloma lahko določijo sankcije za kršitev načela skupnega sistema DDV. Nacionalni ukrepi za uresničevanje ciljev iz člena 273 Direktive 2006/112 morajo biti v skladu z načelom sorazmernosti. Ustreznost uporabe sankcije pa se ne sme presojati le glede na to, ali so primerne za uresničevanje postavljenih ciljev, temveč tudi ob upoštevanju tega, da ne smejo presegati tega, kar je nujno za njihovo doseg (primerjaj sodbo Sodišča z dne 19. oktobra 2017, SC Paper Consult SRL (C-101/16, EU:C:2017:775, točki 49 in 50)).
- 16 Določba, na podlagi katere je mogoča naložitev dodatne davčne obveznosti, je bila v zakon o DDV vključena 1. januarja 2017 (ustawa z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o VAT, Dz. U. z 2016 r. poz. 2024 (zakon z dne 1. decembra 2016 o spremembi zakona o DDV, Dz. U. iz leta 2016, pozicija 2024)).
- 17 Podobne sankcije so bile pred tem določene v različici zakona o DDV, ki se je uporabljala do 30. novembra 2008, še prej pa v ustawa z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (zakon z dne 8. januarja 1993 o davku na blago in storitve ter trošarini). Trybunał Konstytucyjny (ustavno sodišče) je v sodbi z dne 29. aprila 1998 ugotovilo, da je taka sankcija v skladu z ustavo. Sodišče Evropske unije pa je v sodbi z dne 15. januarja 2009, K-1 (C-502/07, EU:C:2009:11) razsodilo, da sankcija, določena v poljskem zakonu o DDV, ni v nasprotju z določbami Direktive o DDV.
- 18 Zakonodajalec je v obrazložitvi spremembe, uvedene 1. januarja 2017, navedel, da je glede na obseg zlorab, ki se trenutno pojavljajo v zvezi z davkom na dodano vrednost, zaradi izboljšanja učinkovitosti pobiranja DDV upravičena ponovna uvedba tega mehanizma. V pravni red so bile ponovno uvedene davčne sankcije za nevesten obračun davka, zaradi katerega pride do zmanjšanja davčnega dolga ali povečanja presežka vstopnega davka nad izstopnim, ki ga je treba vrniti ali upoštevati v naknadnih obračunskih obdobjih, ali do vračila davka. Zakonodajalec je navedel, da so zadevne sankcije predvsem preventivne. Njihov namen je prepričati davčne zavezanca, da je vestna in skrbna priprava davčnega obračuna v njihovem interesu. Posledica odkritja napake v obračunu je namreč nastanek dolžnosti plačila določene dodatne davčne obveznosti.
- 19 Ta preventivni namen uvedenih sankcij je razviden iz določb, s katerimi je opredeljeno, v katerih primerih se sankcija ne naloži. Tako se ravna v primerih, v katerih davčni zavezanec sam popravi napako in razliko, nastalo zaradi zmanjšanja davka ali povečanja zneska za vračilo, plača kadar koli pred datumom začetka davčnega ali finančnega nadzora.
- 20 Predložitveno sodišče razume utemeljenost postulata prepričevanja davčnih zavezancev, da je vestna in skrbna priprava davnega obračuna v njihovem interesu, vendar opozarja, da je treba v zadevah s področja DDV upoštevati zapletenost pravnega področja in večjo verjetnost storitve napake. Jasna ponazoritev tega je ravno ureditev iz člena 43(1), točka 10, zakona o DDV, ki je bila tudi predmet sodbe Sodišča z dne 16. novembra 2017, Kozuba Premium

Selection (C-308/16, EU:C:2017:869) in nenavadno obsežne sodne prakse nacionalnih upravnih sodišč. Z ureditvijo iz člena 112b(2) zakona o DDV se nikakor ne upošteva položaj, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem do napačnega obračuna pride zato, ker sta obe stranki transakcije napačno presodili, da je zadevna dobava predmet obdavčitve z DDV. V takem primeru namreč dejansko ne pride do zmanjšanja davčnih prihodkov, saj davek – čeprav ta ni dolgovan – obračuna prodajalec. Če pa bi obe stranki takoj presodili, da je transakcija oproščena, davek dejansko ne bi bil plačan.

- 21 Obrobno je treba navesti, da se je v sodni praksi nacionalnih sodišč v zadevah, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, glede na nejasnost določb (člen 43(10) zakona o DDV) oblikovalo stališče, da so transakcije, ki so podobne transakciji, ki jo je opravil davčni zavezanec, obdavčene, pridobitelj pa ima pravico do odbitka vstopnega davka. Vendar je v obravnavanem primeru davčni zavezanec sprejel ugotovitve, sprejete v okviru inšpekcijskega nadzora, in se odpovedal odbitku vstopnega davka ter predpostavil, da je transakcija oproščena DDV. Ker pa je prodajalcu plačal celotni znesek, ki izhaja iz računa, je v bistvu nosil celotno ekonomsko breme tega davka, kar je tudi v nasprotju z načelom nevtralnosti (če se izhaja iz stališča, privzetega v sodni praksi, da je transakcija obdavčena). Dejansko je torej prišlo do kršitve načela nevtralnosti DDV.
- 22 Sodišče pa je navedlo: „[N]ačelo nevtralnosti davka na dodano vrednost, kot je konkretizirano v sodni praksi v zvezi s členom 203 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da davčni urad na podlagi nacionalne določbe, s katero je bil prenesen navedeni člen, izvajalcu oproščene transakcije zavrne vračilo davka na dodano vrednost, ki ga je ta svoji stranki napačno zaračunal, z utemeljitvijo, da ta izvajalec ni popravil računa, ki je bil nepravilno izdan, čeprav je ta urad tej stranki dokončno zavrnil pravico do odbitka navedenega davka na dodano vrednost, zaradi te dokončne zavrnitve pa ureditve v zvezi s popravki, ki jo določa nacionalni zakon, ni več mogoče uporabiti“ (sodba z dne 11. aprila 2013, Rusedespred OOD (C-138/12, [EU:C:2013:233], točka 35)).
- 23 V takih primerih so posledice uvedene ureditve v nasprotju z zgoraj navedenim ciljem. Nujnost plačila dodatne obveznosti namreč davčnega zavezanca pravzaprav odvrča od tega, da bi sprejel ugotovitve iz inšpekcijskega nadzora in prostovoljno plačal davek skupaj z obrestmi. Še več, to je v nasprotju s pravico do predložitve popravka, ki jo ima davčni zavezanec na podlagi člena 81b Ordynacja podatkowa, in pomeni svojevrstno past za davčnega zavezanca. Ta ima namreč pravico, zaradi uveljavitve katere mu bo naložena dodatna sankcija. Obenem taka sankcija dejansko prizadene davčnega zavezanca, ki je prejel napačno izstavljen račun, ne pa tega, ki je račun napačno izdal.
- 24 Z določbo se v obliki, v kateri je bila uvedena, prav tako nikakor ne upošteva namena davčnega zavezanca, torej tega, ali je bilo zmanjšanje davčnega dolga posledica goljufije ali napake. Poudariti je treba, da določbe zakona o DDV zaradi njihove nejasnosti in pogostega spreminjanja tudi sami davčni organi večkrat

razlagajo napačno. V mnogih primerih se pravilno razumevanje teh določb razjasni šele v sodni praksi nacionalnih sodišč, v skrajnih primerih pa v sodni praksi Sodišča Evropske unije. Vendar se v skladu z zadevno določbo sankcije davčnim zavezancem naložijo tudi – na primer – v položaju, ko zmotno sledijo splošno znani praksi. Zato je obravnavana sankcija očitno represivna, in ne preventivna.

- 25 Kot je Sodišče navedlo v sodbi z dne 26. februarja 2013, Hans Akerberg Fransson (C-617/10, EU:C:2013:105), glede področja DDV iz členov 2, 250(1) in 273 Direktive 2006/112, v katerih sta zlasti povzeta člen 2 in 22(4) in (8) Šeste direktive v različici po spremembi s členom 28h te direktive, ter iz člena 4(3) PEU izhaja, da ima vsaka država članica obveznost sprejeti vse potrebne zakonske in upravne ukrepe, s katerimi zagotovi, da je dolgovani DDV v celoti pobran na njenem ozemlju, in preprečuje zatajitve. Poleg tega člen 325 PDEU državam članicam nalaga, da preprečujejo nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, z ukrepi, ki delujejo odvračilno in so učinkoviti, in jim zlasti nalaga, da za preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije, sprejmejo enake ukrepe kot za preprečevanje goljufij, ki škodujejo njihovim interesom. Ker pa lastni viri v skladu s členom 2(1) Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu lastnih sredstev Evropskih skupnosti med drugim zajemajo prihodke iz uporabe enotne stopnje od usklajene osnove za odmero DDV, ki je določena v skladu s pravili prava Unije, tako obstaja neposredna zveza med pobiranjem prihodkov od DDV ob spoštovanju prava Unije, ki se uporabi, in dajanjem ustreznih virov iz naslova DDV na razpolago proračunu Unije, saj lahko vsaka vrzel pri pobiranju prvih povzroči zmanjšanje drugih. Iz tega izhaja, da davčne globe in kazenski pregon zaradi davčne zatajitve, kot so ti, katerih predmet je bil oziroma je obdolženi iz postopka v glavni stvari zaradi neresničnosti informacij, ki jih je podal v zvezi z DDV, pomenijo izvajanje členov 2, 250(1) in 273 Direktive 2006/112 (prej členov 2 in 22 Šeste direktive) ter člena 325 PDEU in torej prava Unije v smislu člena 51(1) Listine o temeljnih pravicah.
- 26 V točki 30 sodbe Sodišča z dne 17. januarja 2019, Dzivev (C-310/16, EU:C:2019:30), pa je navedeno, da „sankcije ter upravni in/ali kazenski postopki v zvezi s temi sankcijami, ki jih države članice uvedejo zaradi preprečevanja kršitev harmoniziranih pravil na področju DDV, sicer spadajo pod njihovo postopkovno in institucionalno avtonomijo, vendar je ta avtonomija – poleg tega, da je omejena z načelom sorazmernosti in načelom enakovrednosti, katerih uporaba v obravnavanem primeru ni sporna – omejena z načelom učinkovitosti, ki nalaga, da so navedene sankcije učinkovite in odvračilne“.
- 27 Na podlagi splošnih življenjskih izkušenj je jasno, da resničnemu goljufu ni v interesu, da bi svoja ravnanja razkril s popravkom obračuna. Sankcija, kakršna je določena v členu 112b(2) zakona o DDV, torej za potencialne utajevalce nima ustreznega preventivnega učinka.

- 28 Zato je dodatna obveznost, ki se samodejno in na podlagi zakona naloži v vseh primerih, v katerih je prišlo do zmanjšanja davčnega dolga ali povečanja zneska davka za vračilo – in sicer tudi, če je davek dejansko plačal drug gospodarski subjekt ali do vračila preveč plačanega davka ni prišlo –, po mnenju predložitvenega sodišča neustrezno sredstvo za uresničevanje cilja boja proti davčnim goljufijam iz člena 273 Direktive 2006/112 in presega to, kar je nujno potrebno za doseg ciljev zagotovitve pravilnega pobiranja davka in preprečevanja davčnih utaj. Z njo se namreč ne upoštevata narava in teža kršitve. Prav tako se ne upošteva, da davčni organi niso utrpeli izgube davčnih prihodkov in da ni indicev za davčno goljufijo (sodba Sodišča z dne 25. aprila 2017, Farkas (C-564/15, EU:C:2017:302)).
- 29 Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (upravno sodišče vojvodstva v Wrocławu) meni, da je za rešitev spora, ki ga obravnava, nujna predhodna odločba Sodišča; zato mu je na podlagi člena 267 PDEU sklenilo predložiti vprašanje za predhodno odločanje.

DELOVNI DOKUMENT